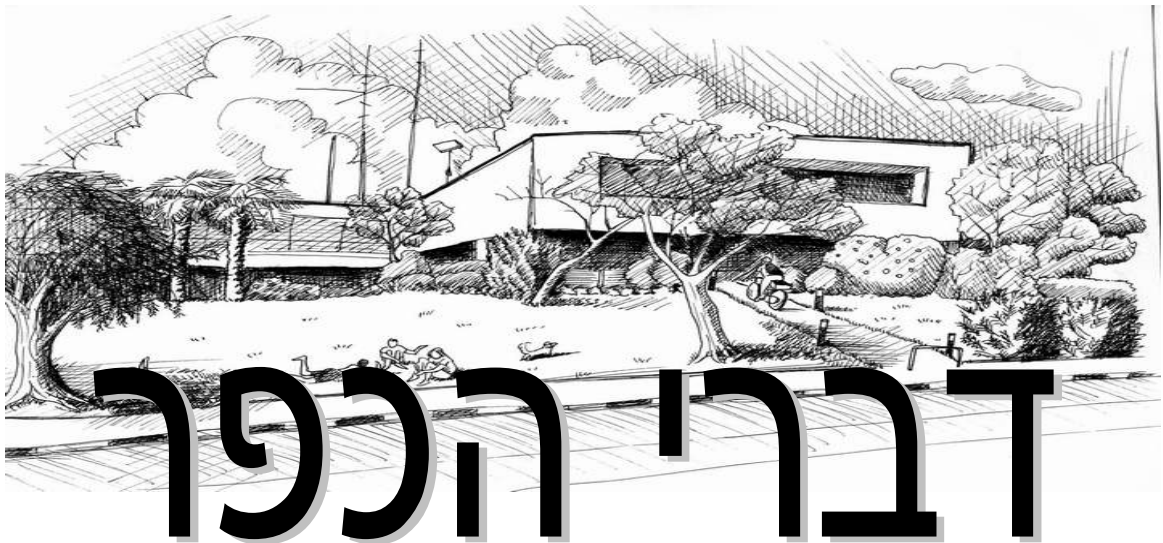

נתן זך

אָנוש כַּחציר יָמיו.
יָמיו כַּחציר.
יָמִי אָנוש כַּחציר
יָמיו.
אַל תִּירָא.

אָדָם לַעֲמֹל יוֹלֵד.
יוֹלֵד לַעֲמֹל
אָדָם יוֹלֵד לַעֲמֹל
יוֹלֵד.
אַל תִּירָא.

וּבְנֵי רֶשֶׁף יִגְבִּיהוּ עוֹף.
יִגְבִּיהוּ בְנֵי רֶשֶׁף.
וּבְנֵי רֶשֶׁף יִגְבִּיהוּ עוֹף
יִגְבִּיהוּ.
אַל תִּירָא.

גיליון מס' 2093 ז' באדר ב' תשס"ח * 14 במרץ 2008

כפר הנשיא * עלון פנימי

sachlav@kfar-hanassi.org.il

**בצער רב אנו מודיעים
על פטירתו של חברנו**

גרשי אפשטיין ז"ל

**ומשתתפים בצערם של
שוש, שמוליק, אביבה נתן,
ויוסי ליפא
וכל בני המשפחה**

שלא תדעו עוד צער

**בצער רב אנו מודיעים
על פטירתו של חברנו**

ג'ו סינה ז"ל

**ומשתתפים בצערם של
שריטה, אריאל, עופרה, ירון,
כרמי, ואיילת
וכל בני המשפחה**

שלא תדעו עוד צער

גרשי אפשטיין הובא למנוחות

ביום חמישי 6/3 בשעה 3 אחה"צ. בני משפחה וחברים ליוו אותו בדרכו האחרונה.
מילים שנאמרו ליד קברו:

אבא שלי,

מאז שנפטרת ביום שלישי בצהרים, אני מחפשת את הכאב והצער והדמעות. בהתחלה חשבתי שפשוט לא הפנמתי ושזה יבוא, ואמרתי לעצמי שלא אוכל לכתוב לך משהו ליד הקבר כי המילים לא באו. והיום בבוקר פתאום זה בא. היום אני כבר לא כואבת!

במשך עשרת החודשים האחרונים כאבתי המון, בכיתי המון וכל יום נפרדתי ממך והתגעגעת אליך מחדש. בחודש האחרון במיוחד נאבקתי עם עצמי להשאיר אותך בבית אבות ולתת לך את הכבוד שמגיע לך ללכת לעולמך בשקט ובטבעיות.

ומאז יום שלישי כל מה שאני מרגישה זו הקלה עצומה.

עכשיו אני יכולה להרשות לעצמי לסגור את העיניים על התקופה האחרונה והמחלה הארוכה שלקחה אותך מאיתנו, ולהתחיל להזכר באדם הנפלא והמיוחד במינו שכל כך אהבתי והערכתי. וכך אזכור אותך לתמיד.

לעולם לא אשכח את האהבה והתמיכה האין סופית שקיבלתי ממך. תודה לך ולאמא שתמיד הייתם לצידי גם כאשר הבחירות שלי לא היו הכי mainstream.

אבא האנגלי המנומס שתמיד דאג להגיד תודה, גם כשלא היה צורך בכך. בשמך ובשם משפחתנו, אני רוצה להגיד תודה מיוחדת לצוות של דור טבעון. למלאכים שטיפלו בך בכזאת איכפתיות ומסירות ודאגו לך בשנה האחרונה לחייך. לא היינו יכולים להשאיר אותך בידיים יותר מסורות.

נוח על משכבך בשלום.

אוהבת אותך לתמיד ומתגעגעת אליך המון.

אביבה

Our Aba Gershi was many things.

He was the son of a Manchester wine maker (though he never touched the stuff). He was a Zionist, a Socialist, and a Sailor -- yes he always reminded us of his proud days in the British Royal Navy! He was also a football and cricket fanatic, a zig performer, Kibbutz Secretary, Treasurer and a reformer.

Aba was remarkable in his ability to anticipate the "need" for the Kibbutz to change and constantly adapt to new realities. His vision was not popular at first, especially among his elder peers, but the young loved him for that and often sought his council. Later his vision became a reality. His passion for change was anchored on his belief that a stronger community was based on the diversity of its people. Indeed, looking around the Kibbutz today, one would agree that this too became a reality. This has been a great source of inspiration to us.

When Aba was done reforming, moving and shaking the Kibbutz and the Kibbutz movement, he settled down to a more serene life on the Kibbutz. It was at that time that his passion for football and obsession with Manchester-United surfaced. His daily moods were dictated by the success or failures at Old Trafford. Fortunately for Ima, there were many more wins than losses!

Above all, for us Aba Gershi was a loving husband, a devoted father and grandfather, a gentle and sweet soul. Aba -- we will be forever indebted to you for the love you gave us, for who you were, and for who we are today.

Much love from all of us. And may you rest in peace.

Shmulik and Natan

Gershie

You have been my father since I was 9 years old.

My first memory of you is playing football on a patch of grass in front of the house in Lance Lane. Our mutual love of football has been one of the things that bound us together ever since that day.

During my childhood in Kfar Hanassi you and Shosh were always there for me even though I wasn't the best behaved child!

Gershie, you always treated me as your own son and you have been a devoted father to me, a wonderful grandfather to my children and a loving great-grandfather to my grandchildren.

We will all miss you.

Yossi

סבא יקר,

קשה לי לחשוב על מילים שיכולות לתאר כמה הערכה יש לי כלפך; אבא דואג, בעל מסור וסבא אוהב. בנאדם מיוחד. בנאדם שמקשיב, שיודע, שצוחק, אדם שאיכפת לו. היית הדמות בחיים שלי שהייתה הכי קרובה להיות אבא, תמיד היית מעורב במה שקורה איתי, ואני רוצה להודות לך על זה ועל כל המאמצים שעשית בשבילי ובשביל אמא.

כל כך הרבה תכונות טובות שאני מנסה לחקות ממך- הקשבה, הבנה, מנהיגות, מסירות ואופטימיות.

אני מתמלאת כל כך הרבה גאווה כשאני חושבת על זה שכבר כשהיית בגילי היית מנהל תנועת הנוער הציונית של מנצ'סטר. והנה, לאחר 80 שנה של עשיות וביצועים, רדיפת חלומות והגשמתם, והענקת אהבה אינסופית, איכפתיות והומור לסובבים אותך, אתה מוצא את מנוחתך כאן, בקיבוץ שבנית, שקידמת, וששתלת בו כל כך הרבה טוב.

אתה כל כך חסר לי. חסר לי מצב הרוח המרומם והגישה האופטימית כשמנצ'סטר ניצחה, חסר לי לשטוף איתך כלים אחרי ארוחת ערב יום שישי, חסרים השירים המצחיקים והשמות המוזרים שאף אחד לא יודע מאיפה הבאת (ג'ונג'ונסון, ג'ימיג'י). רק מהשריקות העליזות שלך שנשמעו עוד מהשביל מחוץ לבית ידענו שאתה בא לבקר. והכי חשוב, החוש הומור. אותו חוש הומור שהחזיק אותך צעיר למשך כל כך הרבה שנים. הדקלומים וההצגות שלך ושל סבתא, שהפילו את כל הקיבוץ לרצפה יישארו חקוקים בזכרונות של הקיבוץ הזה תמיד.

נזכור אותך, סבא, כאיש חכם, יוצר, אוהב, סבלני ופשוט מלא בטוב.

אוהבת ומתגעגעת אליך המון,
ליאת

סבא גרשי,

קשה מאוד לסכם בכמה משפטים קצרים את כל מה שהענקת לנו לאורך כל החיים: זכינו לזכות גדולה להיות לך לנכדים, זכינו למודל חיקוי, איש משפחה ואדם למופת, איש עם לב של זהב, המקרין אושר ומעניק אהבה ללא גבול לכל הסובבים אותו.

אי אפשר שלא היה לצחוק בכל פעם שהיינו בקרבתך, משום שמילאת אותנו בחיוניות בלתי נגמרת, בכיף, בתחושת אהבה, הכלה וקבלה ללא תנאים. הפשטות היפה שבך, הכנות, ההומר והאהבה מילאו אותנו בכל רגע של שהייה במחיצתך.

גם ברגעך האחרונים, נותרת אדם מדהים ומעורר הערצה. עדיין אהבת, עדיין חיבת, עדיין נשקת.

בשבילנו – תמיד תישאר **סבא גרשי**.

לנצח נחפש אחר אותם אהבה, חיבוקים ונשיקות. נחפש אחריהם ניזכר ונתגעגע.

נישא את זכרוןך איתנו לעד ונאהב אותך עד עמקי נשמתנו לנצח.

מאיתנו, הנכדים והנינים האוהבים

גרשי

לסיפור חייו של גרשי ישנם צדדים רבים ומרתקים. כמו לכל בן-אדם. לזה יותר ולזה פחות. מעבר לספר (סיפור חיים) שגרשי עצמו כתב, עוד יסופר עליו מכל קצוות תבל. אך מי מהנאספים כאן זוכר ומי זכה לראות את "להקת הקשישים" הצבאית במיטבה. ריני ומיכאל, רחל וישראל והגדולים מכולם – שוש וגרשי. הופענו באין ספור אירועים, האחרון בחגיגת 50 לכפר הנשיא. בכל היסטוריה של צבא הגנה לישראל לא הייתה להקה כמותה.

חבל שלא היה וידאו בזמנים ההם. השישייה הופיעה בזיגים לרוב, בחתונות, במסיבות פורים. כל פעם פשטה צורה ולבשה צורה. מלך הזיגים, היה גרשי, כשרון משחק היה רק חלק קטן מתכונותיו הרבות. השישייה הדלדלה, הייתה שישייה ואיננה עוד.

מגירת "זיכרונות גרשי" במוחי מלאה וגדושה בזיכרונות מגוונים ורבים אך ודאי שמפעם לפעם אפתח אותה ואשלוף מגודש הזיכרונות את אלה של "להקת הקשישים".

ככה אזכור אותך גרשי, יהי זכרך ברוך.

רחל אבידור

גרשי ז"ל.

גרשי, חי אתנו בשיתוף הדוק ובקבלת אחריות במשך כ- 65 שנה, יחד איתנו בכל דבר שהיה קשור לבניית חברתנו ולקיומו של קיבוצנו.

בהכשרה ב"גורזי" לייז" התגבשה חברה חזקה ומלוכדת מאד במשך שנות מלחמת העולם השנייה, וגרשי היה תמיד במרכז העשייה והיצירה, בענייני חברה, תרבות והתהוותו של גרעין מלוכד, שבסופו של דבר היווה חלק חשוב ביצירת הגרעין שעלה ארצה ובנה את כפר הנשיא.

הוא היה בעל מחשבה צלולה מאד, פעל לפי ההגיון, וכאמור היה במרכז של כל היצירה המוכרת כיום כאנשי "גורזי לייז".

חיי העבודה המשותפים כמו גם חיי התרבות יצרו קרבה והכרות מיוחדת בין החברים, והקשר ביניהם היה תמיד הרבה מעבר לידידות או לשותפות. חוש ההומור המיוחד שבו נתברך גרשי גם תרם וכוון רבים מן ההצגות " הזיגים דאז " ורבים מאתנו זוכרים הרבה מן ההופעות המבדחות האלה, עד עצם היום הזה.

גרשי גויס לצי הבריטי בו שירת, ואני גויסתי ע"י מזכירות התנועה כדי להקים מחדש את הסניף של הבונים בליוורפול בסיום המלחמה. עם תום המלחמה הוחלט לשלוח את חברי ההכשרות לעליה לארץ ישראל, בדרך של המוסד לעליה ב', וכמובן שבין הנשלחים, בלטו החברים שהיו אז עדיין ב" גורזי לייז" .

בהרבה מובנים היה גרשי איש גדול המסוגל לחוש ולראות דברים, עוד טרם התבררו לנו החברים שלו. הוא המציא את המושג "חוג- בית" לבירור מפורט של בעיות חברתיות שונות שעלו מדי פעם. התכונה המיוחדת של גרשי, למרות גישתו היסודית והממוסדת של חיינו, לא גרמה לו בהכרח ללכת בתלם של מה שמקובל והוא אינו מקבל באופן אוטומטי את מה שנחשב כ- correct politically גרשי גרס שיש לקבל את החבר ואת אופיו כפי שהם, ושאינן למישהו הזכות לנסות ולשנות אותו.

כבר בשלבים מוקדמים הוא הרגיש אי-נוחות מסוימת עם הקולקטיביות הרעיונית בה התנהלו חיינו. הוא נלחם למען הכרה ב"חריג" וניסה לעזור למי שאינם מצליחים להתמודד עם הסטנדרטים הגבוהים

שהצבנו לעצמנו כחברה. יתר על כן, גרשי היה הראשון בתוכנו שדרש להציב את החבר-הפרט במרכז במקום הקולקטיב הכל יכול. זאת הייתה חשיבה מהפכנית והיא לא התקבלה במשך תקופה ארוכה, בעוד גרשי נחשב בתוכנו "כיורד מהפסים" הנורמטיביים המקובלים אצלנו. גרשי לא ויתר על גישתו

היסודית ובלע את העלבון, וטראו היום איך הקולקטיב ירד ממרכז הבמה, והפרט תפס את מקומו על הבמה בצורה כה מוחשית.

נדמה לי שבזאת מתבטאת גדולה אמיתית. אני מוסר את תנחומי העמוקים ביותר לכל בני המשפחה של גרשי- וגם לכולנו, ושמנוחתו תהיה שלום.

שמואל חצור.

גרשי

ושוב אנו נפגשים, כאן, בחלקת גדולי האומה. הפעם כדי להיפרד מגרשי. כאשר פגשתי בו לראשונה, לפני הרבה מאוד שנים, היה זה החיוך הגדול, הרחב, החיוך עם המון השיניים שכבש אותי מיד. מאחורי החיוך הגדול התגלה איש עמוק ורציני, אדם שחוש ההומור שלו היה מרכיב חשוב ברגישות החברתית העצומה שהייתה בו. ומאחורי כל זה הסתתר בו קסם, קסם שנגע בבני אדם ללא כל אפליה, צעירים ומבוגרים, נשים וגברים כאחת. באופן יוצא דופן גרשי היה בשבילי "חיה חברתית" וידיד. החברה והאדם ריתקו אותו. לא כמדען במעבדה, אלא כשחקן המעורב בהצגה עד הסוף. שחקן שלא בז לשום תפקיד שיוכל לקבל, או לסצנה שיוכל לקחת בה חלק, במחזה הגדול והמרתק הזה הקרוי חיים.

גרשי היה מצחיק. השחקן שבו דהר תמיד קדימה. כל העולם היה לו במה ואנחנו היינו השחקנים. עכשיו שאיננו, אני מתגעגע כל כך לגרשי של כפר-הנשיא. לאיש רב הפנים שהיה. לשחקן, לפוליטיקאי, לנואם המבריק מהאסיפה של פעם. לאיש שהשכיב אותי

מצחוק, במצוקה נשימתית, בכל פעם שעלה עם שוש על הבמה לעוד ביצוע מטריף של

"I can't get no satisfaction". לבן אדם שהפגיש אותי עם ביצועים של שירים של ה"חיפושיות" באידיש. ולאדם, שיכולתי לשוחח איתו על כל נושא שבעולם, מחיינו בקיבוץ,

דרך כדורגל ופסיכולוגיה של ההמונים, וכלה בעקרונות האסיפה.
הקיבוץ בער בעצמותיו. הוא חלם אותו, רקם אותו, שיחק אותו, כאב אותו
ולבסוף בערוב
ימיו גם התרחק ממנו.

יותר מכל אני יודע שאני מתגעגע וחסר אותו כבר הרבה זמן. ועכשיו משהלך
מאיתנו לתמיד, כל כך הייתי רוצה עוד פעם אחת, לשמוע את צהלת צחוקו
המתפרץ, ולראות אותו שוב מחייך אלי, כאשר הוא מבחין במצוקה ובגעגועים
שלי אליו, מניף בידו כמרגיע וכאומר- "לא נורא, אל תדאג, אתה עוד תיראה,
הסוף הוא לא מה שאתה חושב".
אני מבקש להיפרד ממך גרשי בשיר פרידה עדין שכתב נתן יונתן, ושניראה לי
הולם יותר מכל את הדברים שאני חש עכשיו:

מילים/ נתן יונתן

לך אל כל אשר תלך

ומישהו יגיד

בלחש אל האופק הדועך

מילה שלא ידענו פעם איך

לומר אותה, פשוט שתחייך

אל הנשאר וגם אל ההולך.

לו ידענו שנינו אז כמו עכשיו

איך שפל וגיאות, אביב וסתיו

איך ים לחוף שלו הולך ושב, ושב.

שוב אם רק תוכל לשוב

ולא חשוב אם אור

של קיץ הוא או יום אחד גשום

האורנים שלנו ילחשו:

קצת מאוחר עכשיו, אולי חשוך

אבל תשוב אם רק תוכל לשוב.

היה חלום, ונוח על משכבך בשלום. דודו פלמה

לגרשי באהבה

חייהם של גרשי ואיזי, אבא שלנו, הצטלבו כבר בגיל 11 בביה"ס היסודי, ומאז הם משולבים עד היום, גם לאחר מותו של אבא, ע"י הקשר בין המשפחות. מביה"ס דרך התנועה, ההכשרה, מנסורה וההמשך הידוע – קיבוץ כפר-הנשיא.

גם בקיבוץ הש' כנות הצמודה בבית "דחק" ולבסוף באותה שכונת הרכס. כמו-כן בבתי הילדים, שניים ממשפחת אפשטיין הם באותן כיתות כשלו משפחת דיבון.

גם בעבודה נמשך הקשר כאשר שניהם מילאו תפקידים מרכזיים בקיבוץ.

שוש וגרשי היו השמות שעלו בראשנו כאשר נקראנו למיטת חוליו של אבא בשעותיו האחרונות. אמא הייתה לצידו בתל-השומר ואנו צירפנו אלינו את שוש וגרשי, שהיה מובן מאליו מצידם שהם באים.

וכך ישבנו 36 שעות יחדיו וליווינו את אבא עד לנשימתו האחרונה. ומאז, גרשי, נשארתי. עבורנו הקשר לאבא שהלך לעולמו.

גרשי, אנו בטוחים ששם למעלה איזי ומטי מקבלים אותך בזרועות פתוחות, אתם עכשיו בחברה טובה, ומטי בטח אופה לך Apple-pie ללא סוכר. שוש, שמוליק, אביבה, נתן, יוסי וכל המשפחות, אנחנו אתכם בצערכם היום, ואתכם תמיד.

מרים, לאה והמשפחות.

שלום, חבר

לפני כשבועיים כשאספנו את הפירורים השבועיים, בישרנו על הביקור של **נתן ושמוליק אפשטיין**. ידענו שאין זה עוד ביקור הורים שיגרתי, אלא יותר ביקור וחובוק של פרידה למעשה לאבא **גרשי** לקראת מעברו לבית הסייעודי בקרית טבעון. במאמצי הדחקה של מי שברורה לו המשמעות של המעבר הנ"ל, עוד ניסיתי למצוא ולאחל נחמה קטנה בדמות ניצחון אפשרי של מנצ'סטר יונייטד בגמר הגביע האנגלי, שאולי יהיה מאין אקורד סיום מפואר לתקופה ארוכה ואולי זה יהיה מה שיחדור מבעד למחסומי ההכרה של המחלה הארורה שתפסה את גרשי בתקופה האחרונה. לצערי גם זה לא הסתייע ואפילו מנצ'סטר יונייטד הגדולה לא הצליחה להכניס עוד שביב חיוך בנפש המעונה. אני בטוח שלו היו לוחשים לשדים האדומים של "אולד טראפורד" ומספרים להם על האוהד המסור והנאמן **גרשי** מקיבוץ בצפון ישראל הם היו עושים עבורו עוד מאמץ קטן, ומגיע לו!

לא הכרתי את **גרשי** בשנות פעילותו הציבורית הענפה. הגעתי למשק הרבה אחרי השנים הרבות בהן שירת את הקהילה המקומית שלש פעמים כמזכיר, ונרתם גם לפעילות מבורכת בתנועה הקיבוצית, כשהגעתי לקיבוץ הוא היה אחד מאותם וותיקים נחמדים שיכלת לפגוש במשרדי הנהלת החשבונות, מנסים לתרום מיכולתם ומניסיונם היכן וכמה שצריך, העיקר להמשיך להיות חיוניים למערכת, לחברה. מה שכן, אי אפשר היה שלא להבחין בחיוך הרחב והטוב שליווה אותו תמיד. לא אחת היה נדמה לי שלא משנה מה יהיה עומק של ההפרטה או השינוי שיעבור הקיבוץ – החיוך של **גרשי** לעולם לא יופרט ויישאר נחלת הכלל, ובחינם...

מה שבעיקר חיבר בינינו הייתה האהדה למנצ'סטר יונייטד האגדית. בעוד עבורו זה היה משהו טבעי לחלוטין, לי כיליד שהתאהב בקבוצה דרך הטלוויזיה. הקשר איתו בנושא היה הכי קרוב שיכולתי להגיע לדבר האמיתי. עד שזכיתי לשבת בעצמי ביציעים האדומים של "אולד טראפורד" ולחוש באווירה המיוחדת בעצמי, ואז **גרשי** הגיע אלי ונתן לי גזרי עיתונים וחברות מהמועדון. אחד השיאים היה כשהשתתפנו בראיון משותף לערוץ הכבלים לקראת המשחק בליגת האלופות של מנצ'סטר יונייטד מול מכבי חיפה, שהיה מאין דרבי פרטי שלי. רק אוהדים אמיתיים יכולים להבין אפילו בלי מילים אחד את השני, המבטים המושפלים אחרי משחק או עונה לא מוצלחים, לעומת האושר העילאי בשעת הצלחות.

יותר מכל עודדה אותי היכולת של **שוש** להבין ולחיות בשלום עם האהבה הזו של **גרשי** למרות שהיא עצמה לא סובלת את המשחק ולא מבינה מה המיוחד בעשרים וכמה בחורים שרצים אחרי כדור... זה עודד אותי כי גם אצלי בבית

זוגתי שתחיה **דורית**, המקסימום שהיא מוכנה ללכת לקראתי בנושא, הוא לתת לי לראות את המשחקים לבד.

בכלל לא הייתי כותב את כל הדברים הללו, בטח לא עכשיו ללא אישורה ובקשתה של **שוש**. לראות אותם יחדיו היה חלק בלתי נפרד מהנוף המקומי, לעצור ליד לפעמים, לשמוע איזו בדיחה אנגלית ממנה או עקיצונת לעבר **גרשי** שכהרגלו היה מחייך, אולי בגלל שלא שמע כל כך טוב, אולי מנימוס, או אולי זה באמת הצחיק גם אותו?!

ומי יכול לשכוח את ה"זיגים" המשותפים שלהם בסגנון להקת הנח"ל, ולמי מגיעות זכויות היוצרים על ה"זיג" המפורסם מכולם של "להכניס, לסובב, החוצה! מימי חנוכת מכונת שטיפת הכלים.

קשה היה לראות אותו בחודשים האחרונים מסתרח בדרכים עם **יאסו** שגויס לעזרה, ואת המבט ההולך ומשלים עם החוסר ההולך ומתהווה בעיניה של **שוש**. לא קל אף פעם להיפרד מאדם אהוב, בטח ובטח לאחר עשרות שנים של חיים משותפים ועצוב שזה כך, ונותר לי לקוות **שוש** שתהיי חזקה. אנחנו "השדים האדומים" נהייה איתך ביחד.

באהבה אבי רוזנקרנץ

ג'ו סינה הובא למנוחות

ביום ראשון 9/3 בשעה 4 אחה"צ. בני משפחה וחברים ליוו אותו בדרכו האחרונה.
מילים שנאמרו ליד קברו:

יתגדל

יתגדל האדם השומר תורתו

מבוקר תייו עד יומו האחרון שר ליבו לא נסוג וישר

מעשיו. הוא ומגאולה לא נואש.

אשר בליבו סבל העולם ושמחתו, שהוא זיוו בגילוי וסתרו.

לא תיתם עימו תקוה, ודרך ישרים לא תאבד.

יבורך יקר האדם לעד.

יתגדל האדם העובד אדמתו, ויתקדש החי

בזכרון החיים שנפקדו.

תמו חיים חתומים באדמת כפר הנשיא,

בעמלה, בלב חבריה.

יהי זכרו של ג'ו סינה לברכה בתוכנו.

אבא בשבילי

אבא בשבילי זה חלוציות ובניית מולדת
 אבא בשבילי זה כוס תה אנגלי עם טוסט בארוחת ארבע
 אבא בשבילי זה טיול לתל רומן ומנסורה
 אבא בשבילי זה לקום לעבודה בחמש בבוקר עם ה-BBC ולחזור בערב להמשך
 העבודה בבית
 אבא בשבילי זה זיגים וריקודי סלון
 אבא בשבילי זה הומור וחילופי מילים עם העובדים בדור טבעון
 אבא בשבילי זה צניעות ופשטות
 אבא בשבילי זה אותיות עגולות וסרטוט מדויק.
 אבא בשבילי זה אוסף בקבוקי וסקי שנפלו, אוסף בולים ואוסף מטבעות.
 אבא בשבילי זה תעשייה, מתכת ועבודת כפיים.
 אבא בשבילי זה ארכיאולוגיה ואהבת הארץ
 אבא בשבילי זה גאווה במפעל חיים
 אבא הוא אדם שלא רצה להעמיס את עצמו עלינו
 ההתמדה, הצניעות והאהבה תמיד יישארו אתנו

אריאל וירון

רגע אחד שקט בבקשה / נתן זך:

רגע אחד שקט בבקשה. אנא. אני
רוצה לומר דבר מה. הוא הלך
ועבר על פני. יכולתי לגעת בשולי
אדרתו. לא נגעתי. מי יכול היה
לדעת מה שלא ידעתי.

החול דבק בבגדיו. בזקנו
הסתבכו זרדים. כנראה לן
לילה קודם בתבן. מי יכול היה
לדעת שבעוד לילה יהיה
ריק כמו ציפור, קשה כמו אבן.

לא יכולתי לדעת. אינני מאשים
אותו. לפעמים אני מרגיש אותו קם
בשנתו, סהרורי כמו ים, חולף לידי, אומר
לי בני.

בני. לא ידעתי שאתה, במידה כזאת, איתי.

קראה: אדווה סינה

הספד ממפעל הבונים לזכרו של ג'ו (יוסף) סינה ז"ל

ביום שישי האחרון הלך לעולמו מייסד חברת הבונים.
כשחברי הגרעין שהקים את הקיבוץ הבינו שהרבה חקלאות לא תצמח להם
מאדמת הטרשים שעליה הקימו את ביתם הם פנו לג'ו וביקשו שיתחיל לבנות
מפעל.

ג'ו, בעזרת הידע שרכש כהנדסאי באנגליה ובעזרת המון חזון ועבודה קשה
הקים בית מלאכה שהפך לבית יציקה ומהר מאד הפך למפעל בעל שם ומוניטין.
ג'ו ראה את הברז הכדורי שהתפתח באותם שנים במקומות שונים בעולם ואמר
לעצמו שזה המוצר שעליו יבסס את המפעל, אמר וכך עשה.

ג'ו, באופיו הסקוטי הקפדני הניח לנו את תרבות הטיב הגבוה. ג'ו הקפיד על
נהלים ותקנים כשאף אחד עוד לא דיבר במושגים של ISO.
ג'ו דרש דרישות גבוהות ותמיד שאלנו את עצמנו למה?
היום אנחנו יודעים שרק בזכות ההקפדה הזאת זכינו להיות יצרן מוביל באיכות,
ורק איכות זאת מאפשרת לנו להמשיך ולהיות מוכרים כאחת החברות
המובילות בתחום שלנו.

ג'ו הקים את חברת "הבונים". את התואר הזה לעולם נשמור
לו.

יהי זכרו ברוך.

אורי אדלשטיין

ג'ו סינה ז"ל

ג'ו סינה נולד בעיר גלזגו שבסקוטלנד, כבן זקונים למשפחה בה היו שבעה בנים ובת. מוצאה של המשפחה מפולין.

בית ההורים היה יהודי מסורתי ודיברו בו אידיש. שבת היה יום מקודש בו הלכה כל במשפחה לבית הכנסת, שם גם למד ג'ו לימודי יהדות.

אביו של ג'ו היה נפח והקים את בית החרושת הראשון בסקוטלנד לפלדת אל חלד. בבית החרושת המשפחתי עשו כלים לתעשיית חלב ומזון. ג'ו נשלח על ידי משפחתו לשלוש שנים של לימודי הנדסה עד פרוץ מלחמת העולם השנייה. בתקופת המלחמה עבד במספנה ועסק בתיקון אוניות.

בסוף המלחמה הלך להכשרה של "החלוץ" בעידוד משפחתו, וכשעברה המשפחה לבית גדול יותר, נתנו את הקומה העליונה לאנשי החלוץ לצורך מטרות חברתיות.

ג'ו נשאר בחוות "החלוץ" ועסק בהכנת ובהדרכת צעירים שבאו להכשרות. בסוף אותה שנה נתבקש ע"י חברי הקבוצה שלו, שכבר עלו לארץ, לבוא ולהקים בחדרה מכבסה. בשנת 1948 החל ג'ו במסע לא". בדרך שהה שלושה חודשים במרסיי שבצרפת, שם גוייס להדרכת פליטי שואה לעליה לארץ ישראל.

ג'ו נישא לאסתר ווקסלר ואיתה הוליד את עפרה, אריאל, וירון.

בימיו הראשונים של הקיבוץ נשלחו אנשים ללמוד ולהתמחות בחקלאות, אך ג'ו בראייה מפוקחת של העתיד, הבין שבאדמת כפר הנשיא יהיה קשה להתפרנס מחקלאות ולכן התעקש על הקמת מפעל תעשייתי. על בסיס נסיונו המקצועי של ג'ו בהנדסה ולאור חזונו, הוקם בית יציקה שלימים הפך למפעל המתכת "הבונים". אחיו של ג'ו שחיו בסקוטלנד תרמו בנדיבותם למפעל - את המחרטה הראשונה.

מפעל הבונים היה מוקד חיו והוא הקדיש את כל מרצו להתפתחותו ולהצלחתו.

בשנת 1959 פקד אסון את המשפחה ואסתר סינה הלכה לעולמה לאחר מחלה קשה. ג'ו נותר אלמן צעיר עם שלושה ילדים קטנים. התמזל מזלו ובאותו זמן הגיעה לקיבוץ צעירה ארגנטינאית בשם שריטה הירשפלד, שהתאהבה בו ובשלושת ילדיו הרכים והסכימה לקחת על עצמה את עול גידולם.

מלבד מסירותו למפעל ולמשפחה, גילה ג'ו תחומי עניין נוספים, העיקרי שבהם היה ארכיאולוגיה. הוא עסק בזמנו בפינוי בחפירות ארכיאולוגיות, והוא אישית

במו ידיו ותבונתו, זכה לגלות אוצר מטבעות כסף חבוי בריצפת בית הכנסת של העיר מרות (ליד איילת השחר)
 כמו כן היה שותף בכתיבת הספר הארכיאולוגי החושף את הגילויים במרות.
 ג'ו היה גם שותף פעיל בארועי התרבות של הקיבוץ. הוא הופיע בהצגות המקומיות בשלל תפקידים. כשרק עלה על הבמה, עוד בטרם ישמע קולו, הקהל היה פורץ בצחוק סוחף.

בשנים האחרונות, ג'ו לקה במחלת האלצהיימר וזו נגסה בצלילות דעתו ללא רחם. אף על פי כן, מבין הצללים, שמר על חזות מוקפדת ועל נימוסיו הבריטיים, הסביר פנים וחיך לכל מי שטיפל בו וביקר אותו.
 ג'ו זכה לחיות חיים מלאים של אהבה, נתינה ושל תרומה לקהילה.

והיום הוא נטמן בינות לרגבי האדמה שכל כך אהב לצד שותפיו לדרך ולאורו של החלום אותו טווה כל חייו.

יהי זכרו ברוך.

ריקה

ימי הולדת

דני נמלי	20.3	רותי זיגדון	16.3
אבי בן-אבי		מירב איתם	
קובי וולר (נכד- ר.כהן)		שושנה ברוך	
סלמה דיוויס	21.3	אופיר לבנקופף (נכדה ר.כהן)	
גוסטי ריפקינד		דניאל מרקוסון (נכד)	
טוני ינטיס		זמי בן צבי	
אייל תלם		ליאורה ויינשטיין	17.3
פרנק קולט (נכד)		אבישג עדר (נכדה)	
מיקה ירון (נכדה- מרכס)		אריק לינטון	
רחל גינת	22.3	עירית גרשמן	18.3
דינה בידק		רתם בת	
דניאל לופוב		שושנה שרקי	
שלו נמנוב (נכד-נמנוב/שרק)		אלעד שרקי	19.3
אוריה מדר (נכד)		שקד ברק	

ימי נישואין

רחל וישראל אבידור	17.3
דריה ואלון טל	18.3
ענת ואדם מדר	19.3
אלינועה ודובי בר-דוד	20.3
דבי ושמואל חצור	21.3
לאה ודורם וולאך	

מה נשמע?

- חודש אדר ב' נכנס אלינו, ומשנכנס אדר מרבים בשמחה, אבל אצלנו היה שבוע עצוב במיוחד. בהפרש של ימים ספורים הלכו לעולמם **גרשי אפשטיין וג'ו סינה**.
- סמיכות התאריכים של פטירתם של **גרשי וג'ו**, גרמה לרבים להרהר בדרכו של עולם. יש ביטוי האומר על אדם שנפטר, שהוא "נקרא לשיבה של מעלה". נזכרתי בביטוי זה, מכיוון שעם הגיעו של גרשי ל"דור טבעון" הוא החל ל"ארגן ישיבות", כפי שהיה עושה במשך שנים, והורה לג'ו לדאוג לכך שכולם יגיעו לשיבה. חשבתי שנכון לאמר על ג'ו שהוא נקרא לשיבה של מעלה, ואני מקווה שהוא וגרשי מכינים שם זיג נפלא.
- ואגב, זה אולי המקום לציין ש"מה נשמע" התחיל בגלל ובזכותו של **גרשי**. באותם הימים של שנות השישים המוקדמות, "דברי" יצא לאור פעם בכמה שבועות או חדשים. גרשי עבד אז בוועדת חברה של "האיחוד", ובאחד מסופי השבוע כשהגיע הביתה, הוא אמר לי שהוא בתפקידו בוועדת החברה, מקבל עלונים מהקיבוצים, והעלונים האלה רואים אור כל שבוע. גרשי דרבן אותי להתחיל להוציא את "דברי" כל שבוע. די חששתי מהמחויבות, אבל היה לי ברור שאם יהיו מדורים קבועים, תהיה המשימה קלה יותר, והמדור הראשון שעלה על דעתי היה "מה נשמע".
- בקשו ממני חברים לציין לשבח שיפור חשוב שמלווה עתה את טכסי הקבורה שלנו והוא המיקרופון האלחוטי, המקל על הדוברים, ומאפשר לכולם לשמוע. ובאותה הזדמנות לציין את ריקה, כלתו של ג'ו אשר ספדה לו וספרה את סיפור חייו מילדות ועד מותו, וכך התאפשר לנו, בתוך העצב והזכרונות הקרובים של אדם בסוף ימיו, לזכור אותו לאורך שנות חייו.
- ובעניין אחר (כמו שאומרים בטלויזיה), ה"מפגש" שלנו שוקק חיים. בטיול הותיקים שהתקיים בשבוע שעבר השתתפו חברים רבים, אשר זכו לבקר באנדרטה החדשה לזכר חללי אסון המסוקים, ובעיקר לבקר בביתו של **דודן קוניגס** בראש-פינה ולראות את עבודות האמנות המצויינות שלו. בנוסף לכך ממשיך המפגש לקיים ארוחות ערב מפעם לפעם, ביום ו' האחרון חגגו **לאן ואיליין איסטון** 60 שנות נישואין, וביום ה' הקרוב יתארח **ברוך כהן** במקום על מנת להסביר למעוניינים מה עומד על הפרק בשינוי התקנון שלנו.
- ואם מדברים על שינוי התקנון, יונתן גולדמן ממשרדו של אלברטו קופרשמיט, הסביר באסיפה את התיקונים לתקנון וענה על שאלות. אני מצטרפת לדבריו בסוף האסיפה: חשוב מאד שתבואו להצביע!!! הקלפי ביום ו' (מחר). – אל תשכחו לממש את זכותכם האזרחית.
- תכניות שנת הששים של כפר הנשיא תופסות תאוצה. הטיול המתוכנן לעוד שבועיים כבר מוכן לפרטי פרטים, אלה שרוצים צימרים יהיו בצימרים, אלה שרוצים ללון בטבע, ילוננו בחאן השיירות, וחוף מזה יהיו מסלולי טיולים לבחירה, תכניות ערב מיוחדות, והעיקר נבלה שלושה

ימים ביחד. הצוות המוביל, המתכנן והדוחף כולל את: **גדי, אבלין, נירה, לאה, יעל ש. וקרול בילגורי.**

- לטיול הזה נותרו עוד מקומות בודדים – כדאי להרשם!
- לגבי תכנית הערב של חג השישים – אביטל שובל לקחה על עצמה להפיק את התכנית. אין לנו ספק שזה יהיה ארוע נהדר.
- לאט לאט מתקדמת ליד המזכירות הקמתה של ויטרינה להצגת תמונות על הקיבוץ. יזמתה של **ג'ויס אב**, בביצוע **מיכה ליפשיץ ואלברט**, קורמת עור וגידים, ואנחנו מצפים.
- יזמה נהדרת נוספת (יזמה שעלה כבר לפני כמעט שנתיים ב"מרחב הפתוח") רקמה של תמונת טלאים, יצאה אף היא לדרך. כל משפחה תרקום את הבית הרצוי לה, וכל הרקמות תצטרפנה לתמונה נפלאה אחת. הצוות המוביל כולל את: **פרנקי, שריטה, ג'יין, עינת, נורית, טל ומיכל דדוש.**
- צוות השישים עדיין מבקש מחברים להעביר **למרים כהן** את כתובות המייל של בניהם הנמצאים מחוץ לקיבוץ. אנחנו מתכוונים בקרוב לשלוח מכתב ובו התכניות לחג הששים, וחשוב שתהיינה לנו מקסימום כתובות (לא נשלח מכתבים בדואר- בולים).
- א-פרופו בנים וחג השישים, הגיעו כבר לא מעט תשובות לשאלון שהופץ לגבי מספרי המשתתפים בחג השישים. לשמחתי אני רואה שצפויים לנו פה הרבה מאד בנים בסופשבוע הזה (להזכירכם: 25-26 ביולי השנה). למי שטרם ענה נגלה שאת הטופס יש לשים בתא מס' 130, ולא כפי שנכתב (ההסבר הפרוידיאני לטעות יימסר למעוניינים בעל-פה).
- חזרו מחו"ל: **קולין וג'נט פרימוסט** שנסעו מערבה מערבה (אולי מזרחה מזרחה) עד ניו זילנד ובקרו גם בוויטנם בדרכם חזרה, **ובת-שבע ומרקי מרקוסון** שהביאו ד"ש חם מפלוא וג'נין בדרום אפריקה.
- מיד עם שובו של **מרקי**, הוא פתח תערוכה במוזיאון בר-דוד בברעם. כדאי לבקר.
- בתחום הבנייה, סוף סוף מתחילים לזוז עניינים **בגן אסתר**. סיימו להחליף את קוי החשמל מעל ואל בתי הילדים, ועתה ניתן להמשיך (ואולי גם לסיים) את העבודות בגן-אסתר. בינתיים הזאטוטים שלנו גילו שגם חצץ המפוזר על הארץ יכול להיות שעשוע טוב.
- ועוד בתחום הבנייה, סיימו להכשיר את התוואי החדש של **דרך המערכת**, הדרך מקיפה עתה את הקיבוץ ואת ההרחבה, ועוד מעט נוכל לעשות את כביש המערכת ברגל כל בוקר או כל ערב, יקח עוד עשרים דקות (לתשומת לב הנשים מטובא).
- עד כאן להיום, עד כאן להשבוע. בשבוע הבא נפגש כולנו בקרקס של מסיבת פורים.

סבתא של גפן, שחר, מורן, שקד, אמה ואלון

תודה מאליין ו-אלן

ביום שישי האחרון חגגנו 60 שנות הנישואים שלנו ב"מפגש" ביחד עם חברינו מגיל המבוגר וגם-כן כמה צעירים יותר.

ברצוננו להודות לאלה שתרמו מזמנם ומכוחם בהכנות להבטיח הצלחת האירוע ובמיוחד לצוות הקבוע ל"מפגש" – שמחה, שולמית ודיין ובתמיכה הקולית של ג'וני פרנק, וכמובן לדוט שאפה העוגה הענקית היפה והטעימה. תודה גם-כן להלן לוין שארגנה המתנה בכסף עבורנו. נדאג להעביר אותה מיד לעמותה באנגליה שהוקמה בשם נכדנו הנרצח ושמטרתה העיקרית היא לעסוק בחנוך ילדים וצעירים נגד האלימות.

אנו רוצים להודות מעומק הלב לכל החברים הטובים שבאו לחגוג איתנו. הרגשנו גל של אהבה מאיתכם שזו הייתה חוויה מאד מיוחדת עבורנו.

אליין ו-אלן

תערוכת אמנים לחגיגת ה-60

לקראת חגיגת השישים לכפר הנשיא מתוכננת תערוכה גדולה של כל האמנים והיוצרים בקיבוץ. העבודות יוצגו בחדר-האוכל, במועדון החדש ובמועדון הישן. כל אמן/יוצר יוכל להציג שתי עבודות שלו. לשם תכנון והקמתה של התערוכה יקום צוות של אנשים אשר יוכל גם לסייע בבחירת העבודות המתאימות. כל מי שמעוניין לקחת חלק בתערוכה ולהציג את עבודותיו מוזמן לפנות לרג'י פרלסון

חגיגות ה- 60

לקראת החגיגה המרכזית מתארגנת מקהלה
בהדרכת מנצחת ומעבדת מקצועית.
כל מי שעדיין לא פניתי אליו/ה ומעוניין/ת אשמח אם
תתקשרו.
הפנייה היא לכל תושבי המקום: חברים, תושבים,
בנים.
אנא התקשרו בהקדם לציונה 4853 וקבלו פרטים
נוספים.

בתקווה לשיתוף פעולה
ציונה

נזכור			
ז	באדר ב' תשמ"ו	28.3.86	מר משה רייזקינד
ט	באדר ב' תשנ"ה	11.3.95	גיא המאירי
י	באדר ב' תשל"ח	19.3.78	ארנון שוורצמן
יד	באדר ב' תשמ"ט	21.3.89	איזי דיבון

Parents Page 13.08.08

Village News:

This month started with us losing two of our respected elder members:

Gershie Epstein and **Joe Cina**.

Both funerals were attended by family from near and far, as well as our members, and we will feel their loss in our community.

Actually, Gershie (Z"l) was active on the social committee activities of the United Movement and it was he who brought us the idea (in the 60's) of putting out the news every week (and not once a month). And we've stuck to it ever since.

Joe (Z"l) was the founder of our Habonim Factory and we have him to thank for a lot of its development over the years.

One of the improvements in our style of funerals is in finally having a microphone that works.

Many of the attendees appreciated it as they were finally able to hear what was being said.

The **vatikim** went on an **outing** to see the commemorative statue for **the Helicopter Tragedy**. They also visited **Dotan Koeniges'** place in Rosh Pinna and checked out his **artwork**. The meeting place still schedules a communal evening meal once a week and organized a 60th anniversary party for Alan & Elaine Easton (last Friday). **Baruch Cohen** is scheduled to make an appearance there this Thursday (13.03) to **explain** the **changes** that we need to make in the **Kibbutz Contract** and why.

Speaking of those changes, **Jonathan Goldman** (of the law offices of Koppershmidt et al) was at the general meeting this week (Sunday night) to **explain** the **what** and **why** of the **changes** to the voting population. **Voting** will be this **Friday** morning from **8:00 – 18:00**.

The 60th anniversary committee is gathering speed. The **trip** to the **Negev** is scheduled for **two weeks** time and those who ordered places in advance chose according to the type of accommodation: communal tent or private rooms. The hikes themselves will be according to their strenuousness. But we'll all get to spend 3 days together! Our committee members:

Gadi, Evelyn, Leah, Carol B., Nira and **Yael S.** will make sure everyone who takes part is satisfied. There are still a few places available, so anyone interested, please contact one of the committee members.

We're happy to announce that **Avital Shuval** has agreed to **plan** the **main evening** of the 60th celebrations. She will undoubtedly do it according to her own very high standards.

Joyce Ab's picture window case by the secretariat office has been set up (by Micha Lifshitz) and the **first pictures** are up for **viewing**. Go have a look.

Another activity that has taken off is the great **pathwork quilt**. Every family/quilter can make do their own patch (and show the kibbutz as they would like to see it). They started work last week and their steering committee are: **Frankie, Sarita, Jane, Michal Dadush, Einat Daskal** (Palma) and **Tal Wyatt** (Palma).

The 60th committee also reminds members to give their kids (non-resident) **email** to **Mirian Cohen** so that she can contact them with info about the celebrations.

Quite a number of responses to the **questionnaires** have already been received and it looks like we'll be swamped with ex-kids during that weekend: **25-26/07**. Anyone who still has a questionnaire to deliver is requested to put it into **POB 130** as early as possible.

Colin and **Jeanette Primost** and **Bat-Sheva** and **Marky** have all **returned** from abroad and bring greetings from their kids in far off places. **Marky**, by the way, has a current **exhibit** at the **Bar-David Museum** in **Bar-Am**.

Reggie Pearlson is **recuperating** at home after a very mild TIA.

The **renovation** of **Gan Esther** is about to take off again now that the electric lines above the kids houses are being shifted. Hasn't stopped the toddlers from playing in all the sand and gravel that was left behind when work stopped.

The **new section** of the **perimeter road** which runs around the extension neighborhood is also being completed now and we just have to hook up again at the gate and see how much electrified fencing will be supplied. This will lengthen the perimeter walk by another 20 minutes – **walkers take note!!**

Next week we'll be meeting at "**Friday Night Circus**" for the annual **Purim Party!** Plan your costume ahead of time.

Have a wonderful weekend,

Grandma Tamar

For the 60th celebrations, Kfar Hanassi is planning a general

Exhibition of local artist works. The works will be exhibited on the walls of the dining room, old and new club rooms.

Anyone who wants to show off his handiwork/art is kindly Asked to contact us in advance so that we can plan exhibit space. Anyone who wants to help set up the exhibit is also welcome.

**Reggie Pearlson
60th Celebrations Choir**

A choir is forming with professional counsel and conductor.
Anyone interested in lending their voice please contact us: members,
residents, kids.
More info available from Tziona at #4853.

Thanks

Last Friday the mifgash gave us a lovely anniversary party to celebrate our 60 years together.

We would like to thank all of you from for everything you did to make this such a wonderful occasion: Simcha, Shulamit and Johnny Frank for their song, and Dot for the lovely cake. Thanks too to Helene Levine for organizing the present, in this case money, that will be donated in the name of our late grandson for educating youth against violence.

Thanks too to all our friends and neighbors for coming to celebrate with us.

Alan & Elaine Easton

Anniversaries:

17.3 Rachel & Israel Avidor

18.3 Daria & Alon Tal

19.3 Anat & Adam Mader

20.3 Elinoa & Dubi Bar-David

21.3 Debby & Shmuel Hatzor
Leah & Doram Wallach

Commemorations:

Mr. Moses Rizkind	28.03.86	באדר ב' תשמ"ו	ז
Guy Hameiri	11.03.95	באדר ב' תשנ"ה	ט
Arnon Shwartzman	19.03.78	באדר ב' תשל"ח	ו
Izzy Devons	21.03.89	באדר ב' תשמ"ט	יד

Birthdays:

16.3 Ruthie (Nitzan) Zigedon
 Merav (Ehrenberg) Eitam
 Shoshanna (Mader) Baruch
 Ofir Lebenkoff (grandson R. Cohen)
 Daniella Marcuson (granddaughter)

17.3 Zami Ben-Zvi
 Leora (Edelstein) Weinstein
 Avishag Eder (granddaughter)

18.3 Eric Lynton
 Irit Gershman

Rotem Pearlson (Beth)

19.3 Shoshanna Sharkey
 Elad Sharkey
 Shaked Barak

20.3 Danny Namali
 Avi Ben-Avi
 Koby Valler (grandson R. Cohen)

21.3 Selma Davies
 Gustie Rifkind
 Tony Yentis
 Ayal Telem
 Frank Collett (grandson)
 Mika Yaron (Marks grnaddaughter)

22.3 Rachel Ginat
 Deena (Heres) Bidek
 Daniella Lupov
 Shalev Nemenov (Sharek/Neminov grandson)
 Oriya Mader (grandson)

